

[Jens Chr. Christensen.]

korn umiddelbart efter høst og købe igen i løbet af fodringssæsonen. Derfor spiller det en rolle for disse landmænd, om de kan afhænde deres avl til en pris, der ligger i nærheden af basisprisen for foderkorn, eller hvis vi kan få gennemført en ny brødkornsordning, til fastlagte priser.

Vi ved, at når et erhverv er i vanskeligheder, er det altid de fattigste, det går ud over. Det vil også gå ud over den fattigste del af landbruget, hvis ikke der bliver grebet ind gennem en lovgivning. Jeg er da helt klar over — det var vi også inden vi fremsatte forslaget — at de venner, danske landmænd har her i folketinget, er let talt. Der er ikke en hel masse, der vil gå ind for landbruget, selv om det er småbeløb, det drejer sig om. Det har vi jo mærket gang på gang. Vi ved, at landbruget i disse år må modtage den ene jobpost efter den anden: det gælder afsætningen på de forskellige markeder, det gælder alle de vanskeligheder, der møder landbruget ude omkring, det gælder den prisstigning, som det øvrige samfund har haft held til at presse voldsomt i vejret i de senere år. Det gælder også den kreditstramning, der er blevet gennemført, som måske nok snart bliver lempet i nogen grad — men som i hvert fald kommer dansk landbrug til skade. Landbruget er det eneste erhverv, som ikke har haft mulighed for at presse sine priser i vejret, bortset fra de varer, der afsættes på det danske hjemmemarked, dér er prisen, som den skal være. Men de $\frac{2}{3}$ eller godt $\frac{2}{3}$ af produktionen, der afsættes ude omkring, møder subsidier, stillet til rådighed for de landmænd, dansk landbrug skal konkurrere med, møder toldforanstaltninger og markedsskranker, alt sammen noget, der gør, at dansk landbrug bliver ringere og ringere stillet.

En ordfører var inde på — jeg tror, det var hr. Morten Lange, der nævnte det — at man avler en dårlig hvede og bruger en dårlig hvede til en for høj pris, og det har jo selvfølgelig indflydelse på alle vore udgifter. Jeg må lige nævne, at selv om man forhøjede brødkornsprisen med 5 kr. pr. hkg, så betyder det kun 0,1 point i pristallet. Det er ikke fra landbrugets side, priserne bliver presset i vejret. Det er et meget beskedent ønske, vi har fremsat gennem dette

forslag, der tager sigte på at hjælpe landbrugerhvervet. Vi håber, at de forskellige partier vil være lidt anderledes indstillet, når vi nu kommer i gang med udvalgsarbejdet.

Landbrugsministeren (*Chr. Thomsen*): Det er rigtigt, som hr. Jens Chr. Christensen siger, at vi har et mere passende rugareal i år; men det beviser da netop, at det, vi lavede sidste år, var rigtigt. Hvis vi nu genindførte den gamle brødkornsordning, ville vi jo igen til næste år stå med dobbelt så stort et areal, som vi har brug for.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at når man har diskuteret ændringer i kornloven, har både hr. Jens Chr. Christensen og hr. H. C. Toft stort set kun talt om finansieringsforhold og finansieringsvanskeligheder. Det er nu min opfattelse, at en brødkornsordning, der koster staten meget store beløb, hvoraf landbruget kun får, skal vi sige en beskeden del, er en dyr måde at finansiere en brødkornsordning på; og jeg har stadig væk efter at have hørt de forskellige ordførere det syn på sagen, at min vurdering er rigtig, når jeg mener, at vi ved fælles basispris skal skabe basis for, at landmanden alene ud fra landbrugsmæssige forhold kan vurdere, hvad hans jord egner sig til dyrkning af; jeg tror, det må være det rigtige. Hvis det alene drejer sig om finansieringsvanskeligheder, må man finde på andre måder.

Må jeg i øvrigt sige til hr. H. C. Toft, der talte meget om konservative synspunkter, at jeg ikke er sikker på, at den stilling, man her har taget, netop tiltaler alle konservative; men den stærke tale om konservative synspunkter skulle måske dække over, at sidste år, da vi stemte om kornloven, var enigheden jo ikke alt for stor.

Må jeg igen minde om, at man helt undgår at nævne, at man som kompensation for brødkornsordningen jo får 2 kr. mere for alt kornet ved forhøjelse af basisprisen.

Nu er der talt så meget om finansieringsvanskeligheder; det blev der også talt om efter denne høst. Det blev stærkt fremhævet for mig, at det var ikke muligt at finansiere kornopkøb efter høst, og at man af den grund ville få meget lave kornpriser. Det holdt ikke stik. Den forhøjelse, der var på basisprisen, slog stort set igennem; der blev